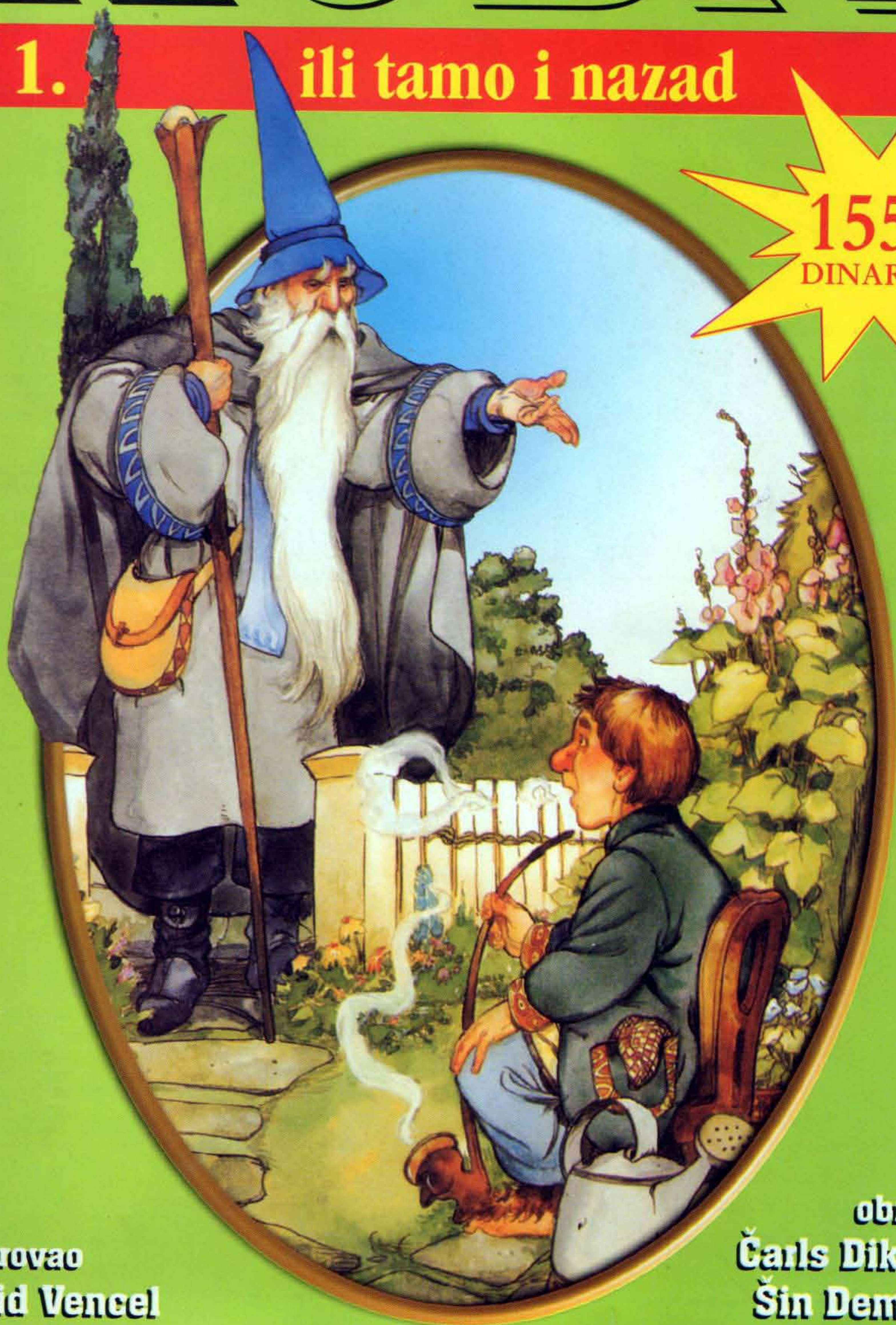

J.R.R. TOLKIN HOBIT

br. 1.

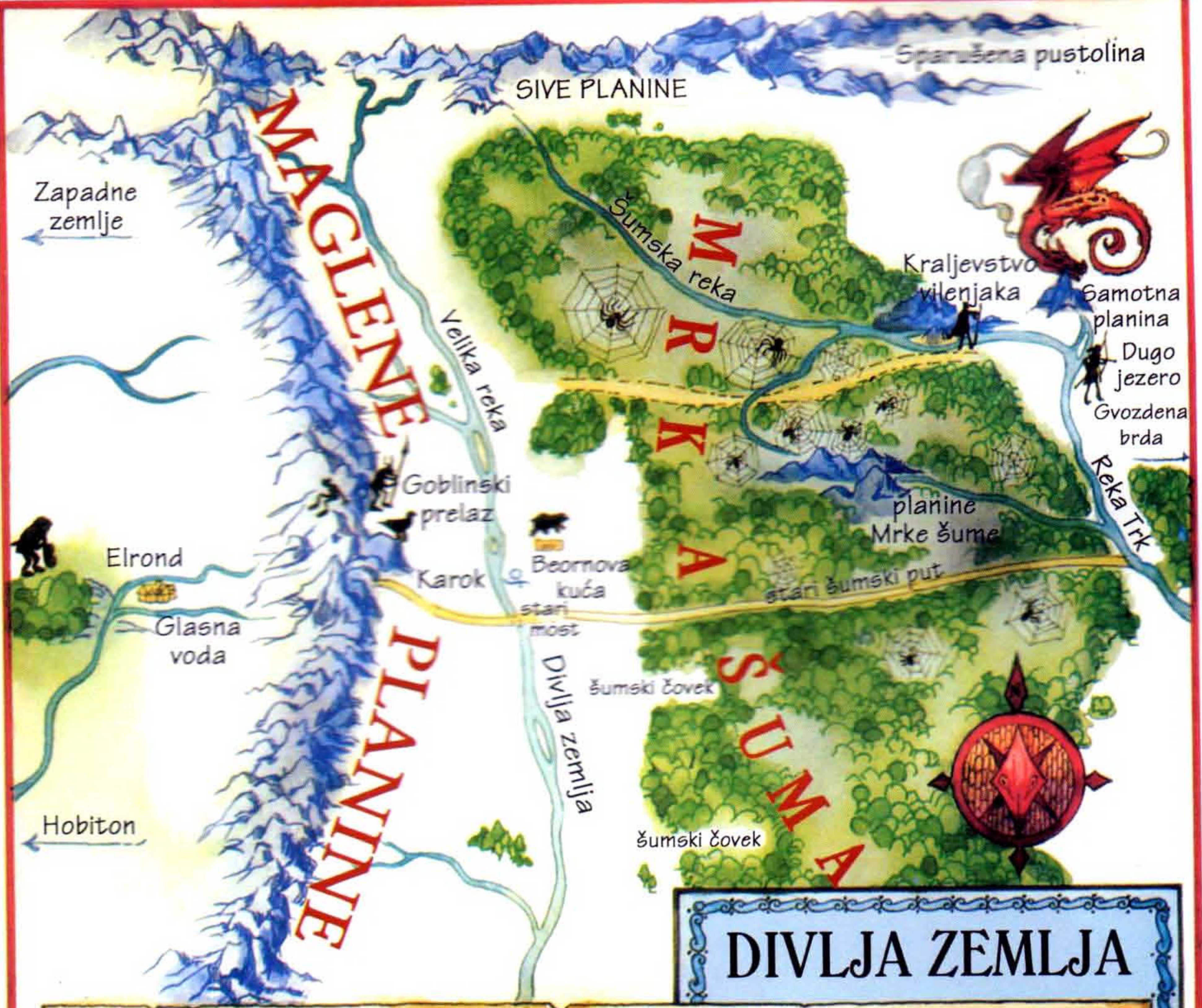
ili tamo i nazad

155
DINARA

ilustrovao
David Vencel

obrada
Čarls Dikson
Šin Deming

U rupi u zemlji živeo je hobot. Ne u gadnoj, prljavoj, vlažnoj rupi, niti u nekoj rupi od suvog peska: to je bila hobitska rupa, a to znači udobnost.

Ova hobitska rupa se nalazila pod Brdom, kako su ga zvali svi ljudi kilometrima okolo, a hobot se prezivao Bagins

Ljudi su smatrali Baginse veoma uglednim, ne samo zato što su većina njih bili bogati, veći zato što se oni nikada nisu upuštali ni u kakave pustolovine, niti činili bilo šta neočekivano.

Ovo je priča o tome kako je jedan Bagins doživeo pustolovinu, i našao se u situaciji da radi i govori stvari za njega potpuno neočekivane.

Šta je hobot?

Predpostavljam da je u današnje vreme neophodno malo opisati hobite, obzirom da su postali retki i da se stide Velikih ljudi, kako nas oni nazivaju.

Oni su mali ljudi, manji od patuljaka. uglavnom se goje u predelu stomaka; oblače se u jarke boje i ne nose cipele, zbog prirodnih djonova na tabanima i gustog toplog krzna na stopalima.

Majka ovog posebnog hobita — koji je Bilbo Bagins — bila je čuvena Beladona Tuk! S vremena na vreme članovi Tukove porodice bi odlazili u avanture. Diskretno bi nestajali dok je porodica to zataškavala; iz toga se može zaključiti da Tukovi nisu bili ugledni kao Baginsi, mada su bili bogatiji.

Verovatno da je Bilbo, Beladonin jedini sin, iako je izgledao i ponašao se kao otac, preuzeo nešto mušičavosti s Tukove strane, nešto što je samo čekalo pravu priliku da izađe na videlo.

Oh.

Dobro jutro!

Šta hoćeš time da kažeš?
Da li mi želiš dobro jutro, ili misliš
da je dobro jutro želeo ja to ili ne;
ili da se dobro osećaš ovog jutra;
ili da je ovo jutro u kojem
je dobro biti?

Sve to
odjednom.

A u isto vreme,
vrlo dobro jutro za lulu
duvana pred kućom.
Sedi sa mnom da popušimo
po jedno punjenje lule.

Vrlo fino! Samo,
ja nemam vremena
da ispuštam kolutove dima
ovog jutra. Tražim nekog da
učestvuje u avanturi sa mnom,
a veoma je teško
naći bilo koga.

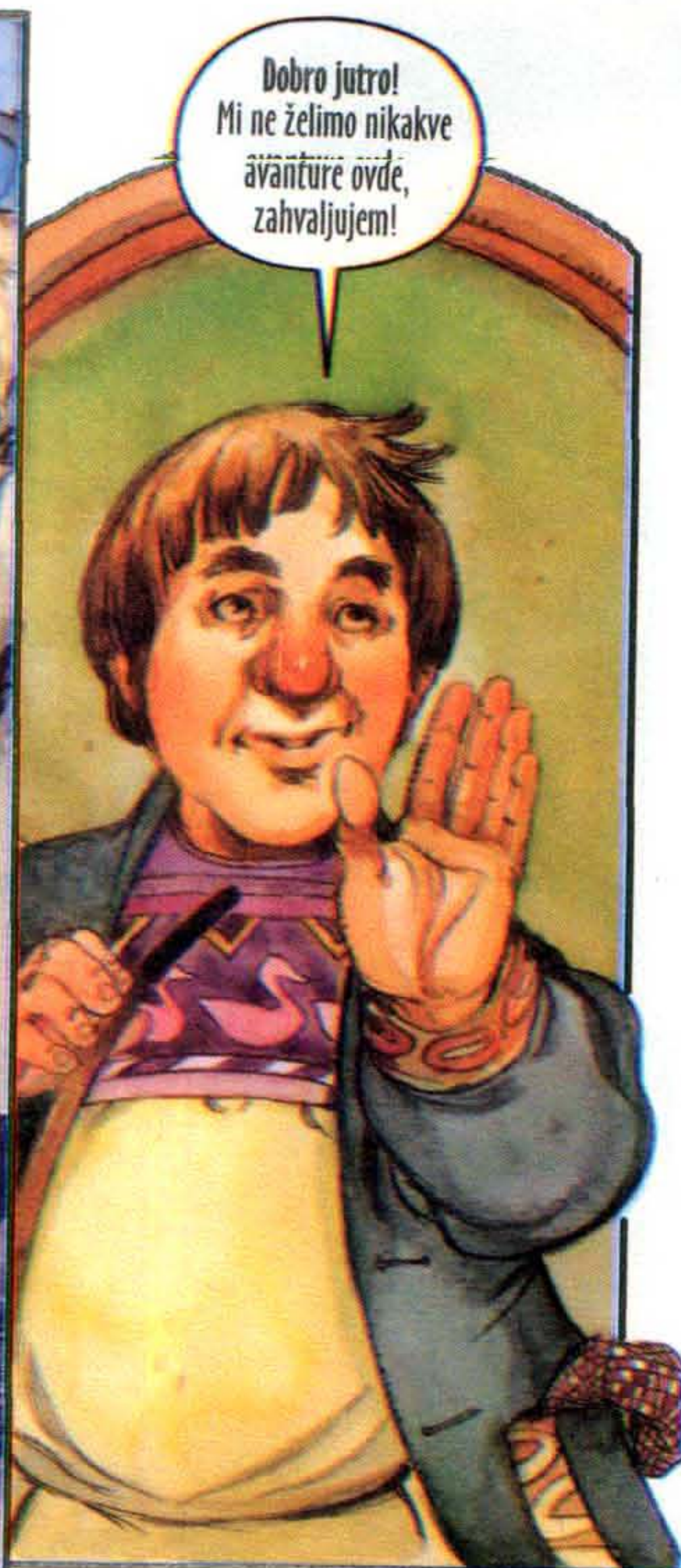

Sigurno da
jeste - naročito u ovim

krajevima! Mi smo običan
miran svet i ne marimo za
pustolovine.

Ružne, uznemiravajuće,
neprijatne stvari! Zbog
njih se kasni na večeru!

Dobro jutro!
Mi ne želimo nikakve
avanture ovde,
zahvaljujem!

Za koliko se samo stvari koristi dobro jutro kod vas!

Sad u stvari znači da želiš da me se otarasiš i da neće biti dobro dok ja ne odem.

Nikako dragi gospodine! Samo, čini mi se da ne znam vaše ime.

Da, znaš ga Bilbo Baginse, iako se ne sećaš da mu ja pripadam.

Ja sam Gandalf, a Gandalf označava mene!

Nisam verovao da će mi sin Beladone Tuk poželeti dobro jutro kao da sam nekakav prodavac dugmadi pred vratima!

Gandalf! Ne valjda onaj neobični čarobnjak koji je pričao čudesne priče za vreme proslava, o zmajevima i goblinima i džinovima i princezama i udovičinih sinovima?

Ne onaj Gandalf, odgovoran za mnoge tihe momke i devojke privučene, kao iz vedra neba, suludim avanturama?

Drago mi je da se nečega sećaš u vezi mene.

Mislio sam tebe da pošaljem u ovu avanturu.

Vrlo je zabavno za mene, vrlo dobro bi bilo za tebe - i unosno takođe, verovatno, ako se ikada upustiš u to.

Žao mi je! Ne želim avanture, hvala najlepše!

Dobro jutro! Ali molim te svrati na čaj! Zašto ne sutra? Dođi sutra! Zdravo!

Pažljivo!
Pažljivo! Ne liči na tebe Bilbo, da puštaš
prijatelje da čekaju na otiraču za noge
pred vratima, pa da ih otvoriš kao iz puške!
Dozvoli mi da ti predstavim Bifura,
Bofura, Bombura...

... i naročito
Torina Hrastoštita!

Strašno mi je žal zbog svega ovoga.
Znate, ovo mi je najbudnija sreda koju
sam ikad u svom dužem životu imao!

Molim, nije bitno.

Sada smo svi ovde!
Kakav veseo skup!

Nadam se da je
ostalo nešto posluženja i za
zakasnele goste!

O Bože! Čaj!

Tišina!
Dozvolite Torinu
da govori!

Izvinjavam
se!

Gandalf, patuljci i
gospodine Bagins! Susreli smo
se u kući našeg prijatelja i
druga u zaveri, ovog izuzetnog i
odvažnog hobita.

Neka krzno sa njegovih stopala
nikad ne opadne!
Sva slava njegovom vinu i pivu!

Drug u zaveri?!

Sastali smo se da razmotrimo naše planove, načine, puteve i sredstva. Uskoro, u cik zore, počinje naše dugo putovanje...

...putovanje sa kojeg se neki od nas možda nikad ne vrate!

Možda ne vrate?!

Ode naš domaćin, bojim se.

Hmm! Da li će nam on odgovarati, šta mislite? Čim sam spustio pogled na momčića, u meni se probudila sumnja.

Više liči na bakalina nego na obijača!

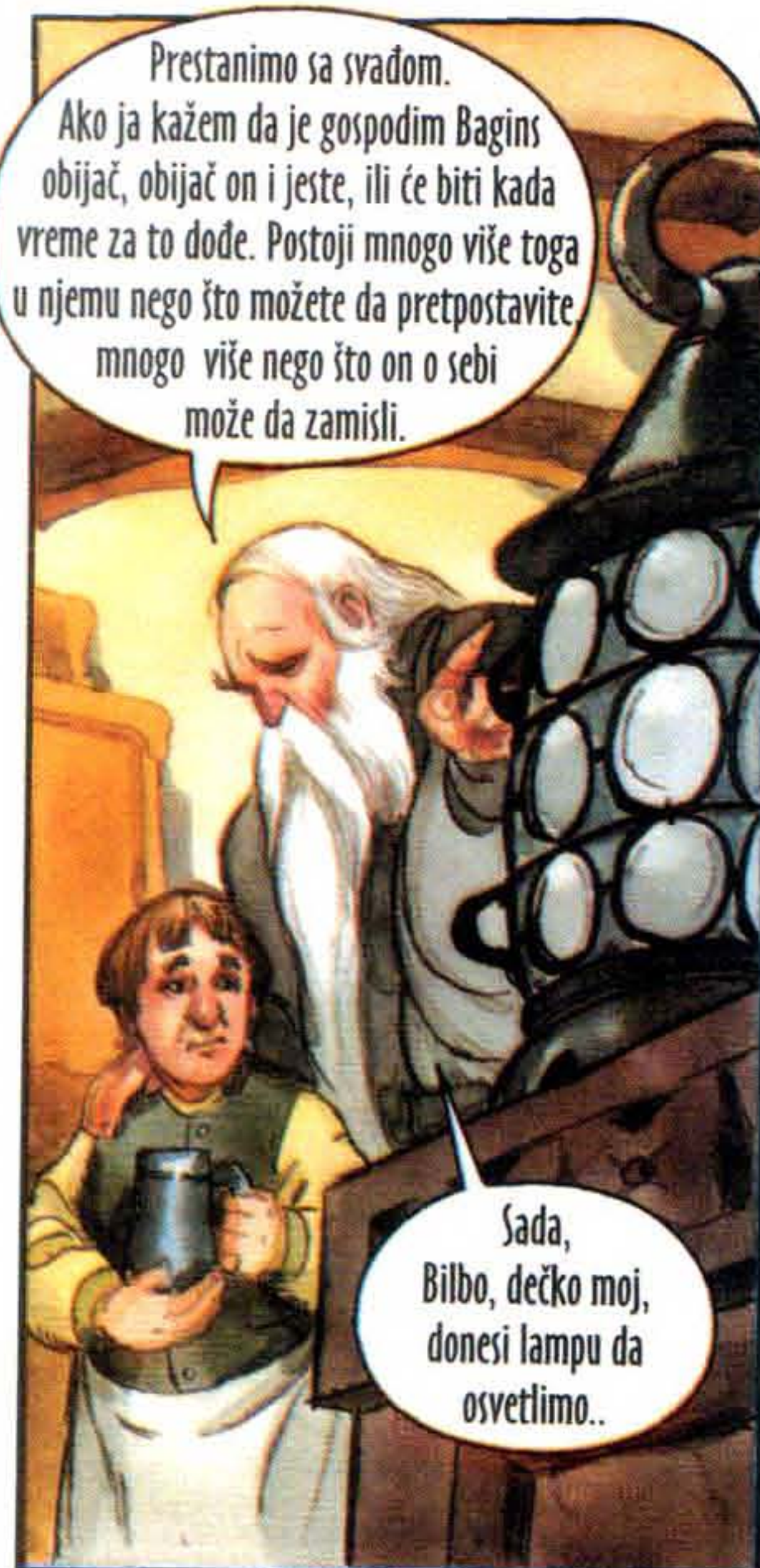
Oprostite, rekoste li "obijač"?

Da. Pričao sam o tebi. Gandalf nam je rekao da u ovim krajevima postoji obijač koji hitno traži posao, i da je sredio sastanak ovde u sredu, u vreme čaja.

Na tvojim vratima je oznaka — uobičajena u trgovini, ili je bar bila uobičajena — obijač želi dobar posao, uz mnogo uzbuđenja i pristojnu nagradu.

Obijač?

Može se reći i iskusan lovac na blago, ako želiš. Nama je svejedno.

Prestanimo sa svadom. Ako ja kažem da je gospodin Bagins obijač, obijač on i jeste, ili će biti kada vreme za to dođe. Postoji mnogo više toga u njemu nego što možete da pretpostavite mnogo više nego što on o sebi može da zamisli.

Sada, Bilbo, dečko moj, donesi lampu da osvetlimo..

...OVO!

Ovo je napravio Tror, tvoj deda Torine. Ovo je plan planine gde je zmaj Šmaug nagomilao sve dragocenosti svojih predaka, na kojima spava umesto na krevetu.

Obitavalište zmaja je obeleženo crvenim na planini, li ćemo ga i bez toga lako naći, ako ikada dospemo tamo.

Ova ruka ukazuje na runu koja označava tajni ulaz, sakriveni prolaz u niže dvorane.

Pogledaj mapu na početku knjige.

Možda je nekad i bio tajni, ali kako da znamo da je tajni još uvek?

Stari Šmaug je dovoljno dugo živio da otkrije sve što se može otkriti u tim pećinama.

Mogao je – ali ga nije mogao koristiti godinama. Prolaz je suviše mali!

"Metar i po visoka vrata, a troje staju naporedo" kažu rune, ali Šmaug se nije mogao uspuzati u rupu te veličine, naročito od kad je pojeo toliko mnogo patuljaka i ljudi iz Dola.

Meni to izgleda kao prilično velika rupa. Kako je moguće tako velika vrata da ostanu tajna?

Predpostavljam da su ta vrata napravljena tako da se utapaju u obronak planine, kad su zatvorena.

Isto tako, uz mapu ide i ključ, mali i neobičan. Evo ga Torine – čuvaj ga na sigurnom!

Zasigurno hoću! Predpostavljam da nam ekspert – obijač može dati neke ideje ili smernice.

Najpre bih želeo da znam nešto više o tome. Mislim, o zlatu i zmaju, i svemu tome, i kako je tamo dospelo, i kome pripada, i tako dalje i tome slično.

Davno jednom u vreme mog dede Trora naša porodica bi proterana sa dalekog severa, i prisiljena da se vrati sa svim svojim bogatstvom i alatima na ovu planinu na mapi.

Nju je otkrio moj davni predak, Train Stari, a onda su moji vredno kopali i načinili još dublje hodnike i dvorane – i verujem našli puno zlata i dragog kamenja.

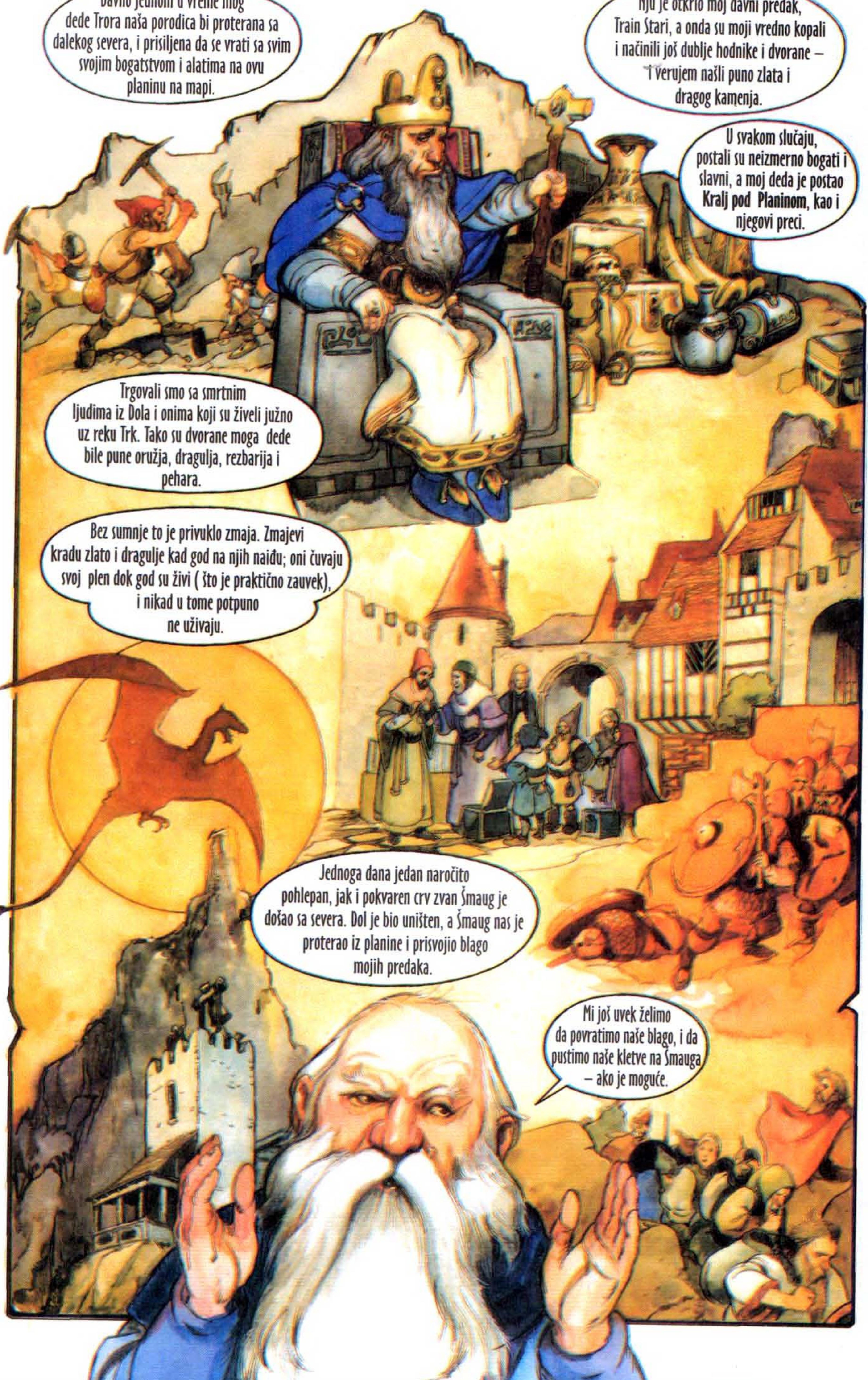
U svakom slučaju, postali su neizmerno bogati i slavni, a moj deda je postao Kralj pod Planinom, kao i njegovi preci.

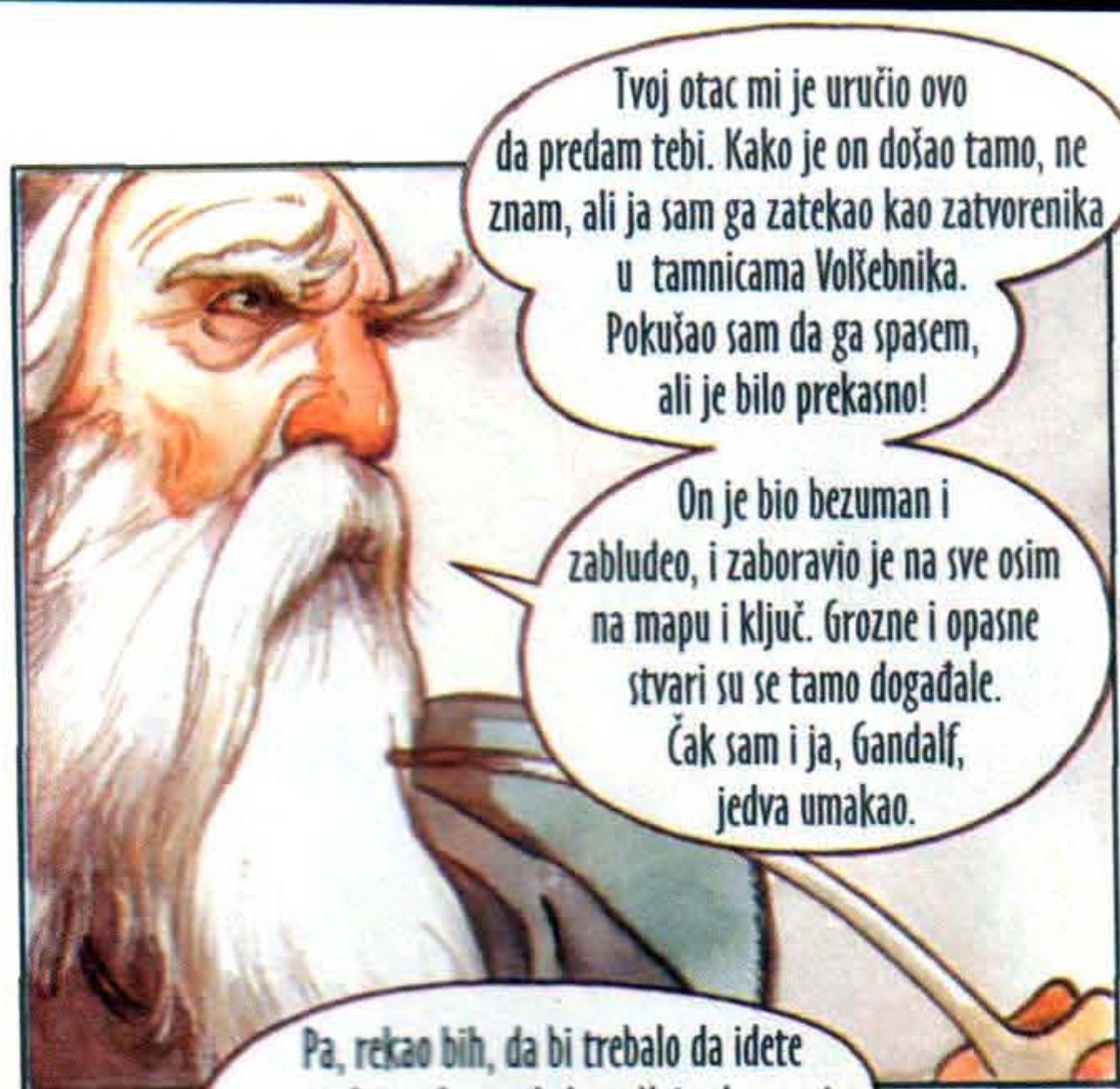
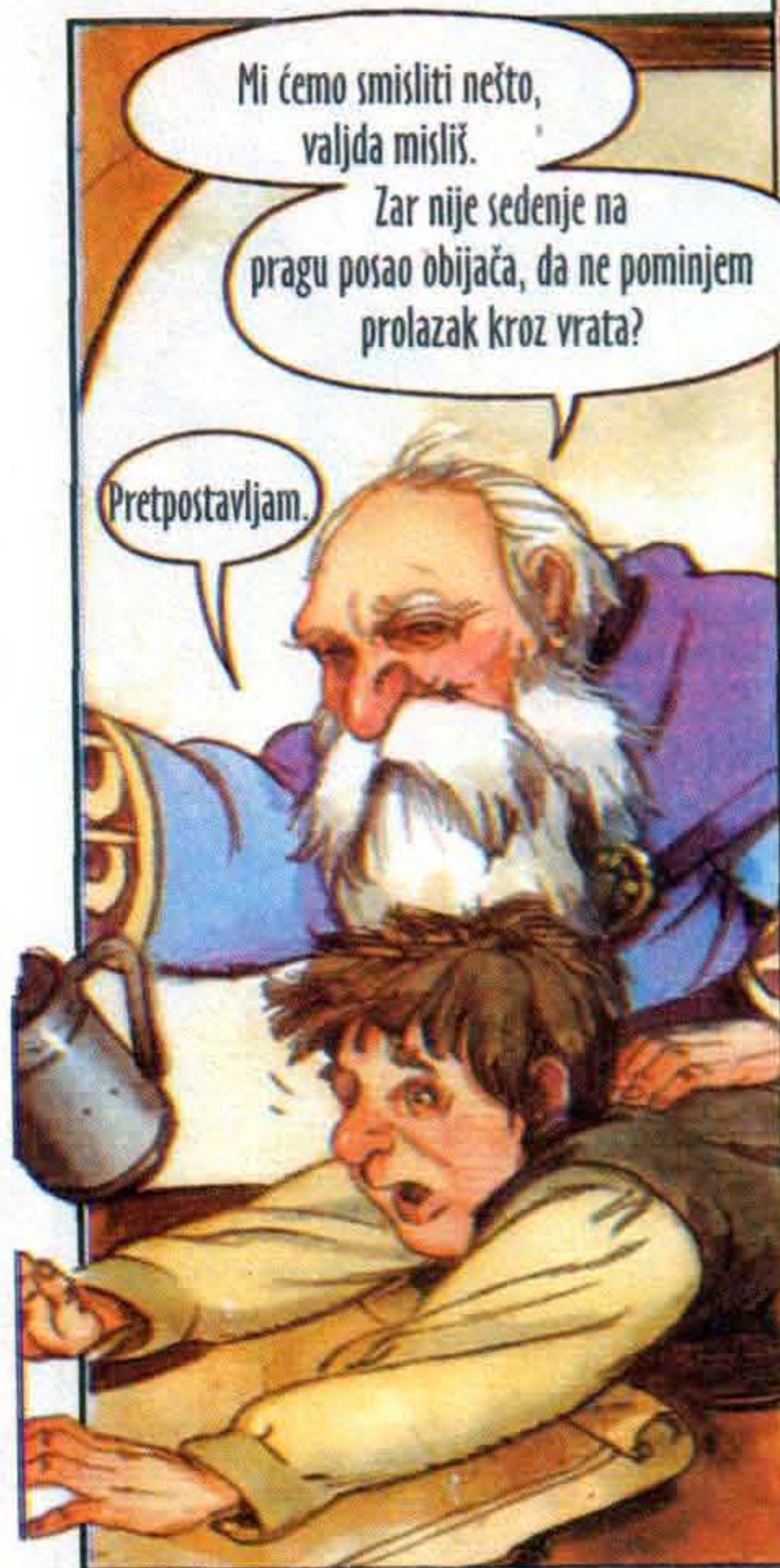
Trgovali smo sa smrtnim ljudima iz Dola i onima koji su živeli južno uz reku Trk. Tako su dvorane mog dede bile pune oružja, dragulja, rezbarija i pehara.

Bez sumnje to je privuklo zmaja. Zmajevi kradu zlato i dragulje kad god na njih naiđu; oni čuvaju svoj plen dok god su živi (što je praktično zauvek), i nikad u tome potpuno ne uživaju.

Jednoga dana jedan naročito pohlepan, jak i pokvaren crv zvan Šmaug je došao sa severa. Dol je bio uništen, a Šmaug nas je proterao iz planine i prisvojio blago mojih predaka.

Mi još uvek želimo da povratimo naše blago, i da pustimo naše kletve na Šmauga – ako je moguće.

Sledećeg jutra kad se probudio, Bilbu je laknulo kad je shvatio da su patuljci otišli bez njega; ipak, na neki način je osetio malo razočaranje. To osećanje ga je iznenadilo.

Ne budi budala Bilbo Baginse!
Misliš o zmajevima i svim ostalim
glupostima Spoljnog sveta, u tvojim
godinama!

Drago moje momče, pola
jedanaest je! Kad nameravaš da pođeš?
Ostavili su ti poruku jer nisu mogli
da čekaju.

Kakvu poruku?

Tako mi gigantskih
slonova! Ti nisi sasvim pri sebi
ovoga jutra. Da si obrisao prašinu
s kamina, našao bi ovo
ispod sata.

Torin i Društvo Obijaču Bilbu pozdrav!
Vašu ponudu profesionalne pomoći
prihvatamo sa velikim iščekivanjem.

Uslovi: gotovina po isporuci u visini i
ne preko jedne četrnaestine celokupne
dobiti (ako bude ikakave). Putni troš-
kovi zagarantovani u svakom slučaju.
Troškove sahrane ćemo snositi mi ili
naši predstavnici, ukoliko situacija
naloži. Mi smo ranije krenuli kako bi na-
činili neophodne pripreme, i čekaćemo vašu
cenjenu ličnost u krčmi Zeleni zmaj.
Uzvodno, u 11 sati pre podne, tačno.

Imamo čast da ostanemo
Vama duboko odani
Torin i družina

Prema ovome,
ostaje ti još tačno
10 minuta. Moraćeš
da trčiš.

Ali —

Nema
vremena za to.

Ali —

Ni za to nema
vremena.

Odlazi.

Evo kako su svi bili na polasku, izlazeći iz dvorišta krčme, jašući na konjićima, jednog divnog jutra baš pre nego što je došao maj.

Družina se veselo kretala, pričajući priče i pevajući pesme uz put.

Bilbu se činilo da avanture, na kraju krajeva, i nisu tako loše.

U početku su prolazili kroz hobitske krajeve, živopisnu, poštovanja dostojnu zemlju, naseljenu finim svetom.

Onda su došli u krajeve gde su stanovnici govorili čudno, i pevali pesme koje Bilbo nije nikada čuo.

Prolazili su i kroz samotnu zemlju, u kojoj nije ostalo žitelja i nije bilo krčmi, a putevi su postajali sve gori.

Sad su se peli uz sumorna brda, sve više i više.

Sve je izgledalo jezivo, počevši od vremena, koje je bilo kao da se maj pretvorio u februar.

Samo kad pomislim da će uskoro jun. Siguran sam da je kiša okvasila odeću i hranu u torbama.

Koje su ovo zemlje, Torine?

Ovi krajevi nisu mnogo poznati i suviše su blizu planinama.

Stara mapa nam nije od koristi: stvari su se promenile nagore. Ovo mesto je suvo kao bilo koje drugo. Možemo se ulogoriti noćas ovde.

Daj da ja probam, Gloine!

Već si pokušavao da upališ vatru, Oine, i nije ti išlo.

O, do bestraga i obijanje i sve što sa tim ima veze! Voleo bih da sam u svojoj lepoj, udobnoj rupi pored vatre i uz kotlić u kome voda za čaj upravo počinje da pišti.

Pitam se gde li je Gandalf nestao?

Baš u trenutku kad bi nam čarobnjak bio od najveće pomoći.

Tamo se vidi svetlo!

Gde?

Tamo, vidiš li bljesak?

Da li je to neki putnik?

Niko ne putuje kroz ove čudne zemlje.

Četrnaestorica nas je.

Gde je Gandalf?

Dovedite nam obijača.

Obijaču!

Ti moraš da kreneš napred i da saznaš sve o tom svetlu.

Odjezdi i brzo se vrati, ako je sve u redu. Ako nije, vrati se ako budeš mogao!

Ako ne možeš, hukni dvaput kao dremljiva sova, a jedanput kao kukava sova, i mi ćemo uraditi šta budemo mogli.

O bože.

Huknuću kao bilo kakva sova, onda kad budem mogao da letim kao slepi miš.

Pojeli ste celo selo i još pola
toliko, od kad smo sišli s planina.
Kol'ko bi vi još?

Ou!

Prvoklasan provalnik bi na njegovom mestu pretresao trolovske džepove
— to je uvek vredno truda, ako se može izvesti. Neko drugi bi zabio oštar
bodež u svakog od njih pre nego što ih uzme u razmatranje. Tako bi ova
noć mogla i veselo da se završi.

Bilo je vremena na
našem putu kad ste govorili,
hvala ti Bile, za dobre komade
nizijske ovčetine kao
što je ova.

Bilbo je znao to. Čitao je mnogo o mnogim stvarima ko-
je nikada nije ni video ni uradio. Želeo je da bude hilja-
dama kilometara daleko, a ipak — ipak nekako nije
mogao da se vrati nazad Torinu i družini praznih ruku.

Ej, ko si ti?

Ooh!

Berte! Gle'j
šta sam ukebao!

Šta je to?

Ubi' me ako
znam!

Šta si ti?

Bbilbo Bagins,
obi-hobit.

Burahobit?
Šta burahobit radi u mom
džepu, bez obzira?

Možeš li ti
da se skuvaš?

Možeš da probaš.
Njega nema više od jednog
zalogaja, pa bi mogli fil za
pitu da napravimo.

Ima li još
nekih tako skraćenih
kao što si ti, da se motaju
po ovim šumama, gadni
mali zeče?

Da, mnogo.

Ne,
upošte ih nema,
ni jednog.

Šta hoćeš da
kažeš?

Siroti kukavac.
Pustimo ga da ide! I onako
sam večerao.

Neću ga!
I onako sam ga ja
uhvatio!

Ne dok ne kaže
šta je mislio pod mnogo,
i uopšte ne, u isto
vreme.

Ne želim da mi
vrat bude presečen
za vreme spavanja!

Drži mu
stopala u vatri dok
ne progovori!

Ti si
debela budala,
Vilijame, kao što rekoh
predveče.

A ti si
zvekan!

Takve reči
neću da slušam od
tebe Vile Haginse!

Bilbo! Šta...

Baline!

Patuljak!

Neskuvani patuljak!

Vreću, Tome, brzo!

Biće ih još, il' ja možda grešim. Mnogo i nijedan uopšte, eto šta znači. Nema burahobita, ali mnogo od ovih patuljaka!

Čini mi se da si u pravu. Sklonimo se sa svetla.

Oine? Gloine?

Tako i uradiše. Kako je koji patuljak dolazio i zagledao se u vatru, oglodanu ovčetinu i prosute krčage – iznenađenje, pap! Odvratna, smrdljiva vreća bi se stropoštala na njihove glave i bivali su oboreni.

Ovo će ih naučiti.

Čemu cela ova zbrka? Ko zlostavlja moje ljude?

To su trolovi! Kriju se u žbunju sa vrećama.

Oo! Stvarno?

Prestanite već jednom!
Noć prolazi, svanuće brzo.
Završimo s tim.

Zora vas je stigla...

... i načinila...

... kamenje od vas!

Gandalf! To je tvoj glas naterao
trolove u svadju!

Odlično!

Zaista! Vidite,
trolovi moraju biti pod zemljom
pre zore, inače se pretvaraju u gradju
od koje su planine sačinjene, i
nikada se više ne pokrenu.

Tek kad su patuljci čuli dvaput Bilbov izveštaj
o svemu što mu se dogodilo, bili su zadovoljni.

... i pre nego što sam uspeo
da pobežnem, zgrabio me je
za vrat.

Glupo vreme za
uvežbavanje džeparenja i mažnjavanja,
kad je ono što smo želeli bila
vatra i hrana.

Pošto su trolovi spori,
a zora nije bila daleko, jedno-
stavno je bilo održati ih u gloženju
i raspravljanju do dolaska svetla,
koje je od njih načinilo
stene.

A baš to niste
mogli dobiti ni u kom slučaju.
Bilo kako bilo, sada
gubite vreme!

Zar ne mislite da su trolovi
imali pećinu ili rupu u blizini u kojoj
su mogli da se sakriju od sunca?
Potražimo je!

Evo nekih
otisaka trolovskih
stopala koji vode nazad
medju drveće!

Možda
njihova pećina
leži na kraju.

Sledili su tragove uz brdo, dok ne naidoše na velika kamena
vrata, koja su vodila u pećinu. Nisu mogli da ih otvore, ni kad
su svi zajedno gurali, a Gandalf isprobavao razne čarobne reči.

Tako mi svega,
zašto to nisi ranije
pomenuo?

Da vidimo
kakvo su blago trolovi
nakupili?

Da li bi nam ovo
moglo poslužiti? Našao sam
ga na zemlji na mestu gde su
se trolovi svadjali.

Ovo mesto
zaudara na
trolove.

Nije ni čudo.

Iznesite zlato
napolje. Zakopaćemo ga do
našeg povratka.

Uzmite
svu hranu koja nije
pokvarena.

Ovo izgleda kao dobro sečivo.

Ovo nije napravio nikakav trol, niti kakav kovač među ljudima u ovim krajevima i u ovo doba.

Kad budemo mogli da protumačimo rune na njemu, saznaćemo više o tome.

A gde si se ti izgubio Gandalfe, ako smem da pitam?

Otišao sam da izvidim naš put, pa sam sreo par svojih prijatelja iz Rivendela.

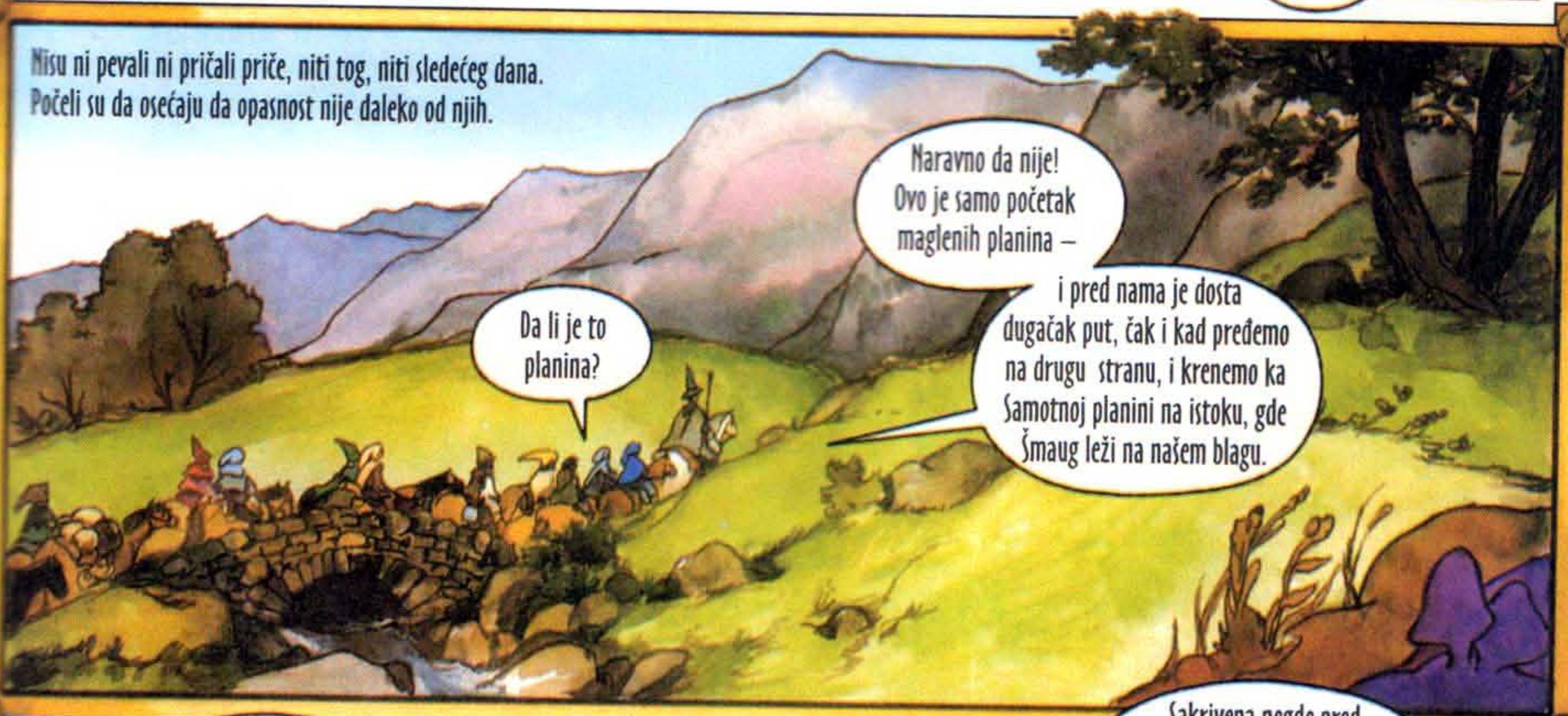
Oni su mi rekli da su se tri trola spustila sa planina i smestila u šumi nedaleko od puta.

Odmah sam osetio da je neophodno da se vratim. Molim vas da budete pažljiviji sledeći put, ili mi nikada nigde nećemo stići!

Hvala ti!

Nisu ni pevali ni pričali priče, niti tog, niti sledećeg dana. Počeli su da osećaju da opasnost nije daleko od njih.

Da li je to planina?

Naravno da nije! Ovo je samo početak maglenih planina –

i pred nama je dosta dugačak put, čak i kad predemo na drugu stranu, i krenemo ka Samotnoj planini na istoku, gde Šmaug leži na našem blagu.

Moramo se držati puta, ili smo gotovi!

Sakrivena negde pred nama je pitoma dolina Rivendel, gde Elrond vilenjak živi u poslednjoj domaćinskoj kući.

Poslao sam mu poruku po svojim prijateljima, i oni nas očekuju.

Bilbo nije nikada zaboravio put kojim su se mučno kretali, uz oštre useke, niz klizave i prašnjave krivudave prolaze ka skrivenoj dolini Rivendel. Vazduh je postajao topliji, kako su se niže spuštali...

... a njihov duh se podizao, kako su išli sve niže i niže.

Evo ga konačno!

Hm! Miriše na vilenjake!

Dobro došli u dolinu!

Malo ste skrenuli s puta.

Pokazaćemo vam put, ali bi najbolje bilo da sjašete pre nego što stanete na most.

Hvala.

To su bili vilenjaci, naravno. Uskoro je Bilbo uhvatio njihove obrise u tami koja je postajala sve dublja. Voleo je vilenjake, iako ih je retko sretao; ali ih se istovremeno i malo plašio.

Patuljci se ne slažu dobro sa vilenjacima.

Čak i veoma pristojni patuljci, kao Torin i njegovi prijatelji misle da su luckasti (što je veoma luckasto pomisliti), ili ih samo nerviraju. Neki vilenjaci se šale sa njima, zadirkuju ih, ili se samo smeju njihovim bradama.

Pazi da ne pokvasiš bradu u brzacima, oče! Dovoljno je duga i bez zalivanja.

Tišina! Tišina! Dobri ljudi! I laku noć! Doline imaju uši, a neki vilenjaci prevesele jezike. Laku noć!

Konačno su svi stigli u poslednju domaćinsku kuću, naišavši na širom otvorene kapije.

Zaista je neobično, ali stvari koje je dobro doživjeti, i dani koje je vredelo provesti, stanu u nekoliko reči priče koja i nije bogzna kako zanimljiva; dok se od neprijatnih, nadražujućih, čak jezivih stvari može napraviti dobra priča koja se pripoveda danima.

Elrond, gospodar kuće, beše prijatelj-vilenjak. U vreme naše priče još su postojale neke ličnosti čiji su preci bili vilenjaci i heroji severa, a Elrond je bio njihov gospodar.

Njegov lik je stao u mnoge pripovesti, ali je njegov udeo u velikoj avanturi Bilba Baginsa, veoma mali, mada važan, kao što ćete videti, ako ikada stignemo do kraja.

Dugo su ostali u toj dobroj kući, najmanje četrnaest dana, i bilo im je teško da nastave put..

Bilbo bi se rado tu zaustavio zauvek — čak da ga je i sama pomisao mogla vratiti u njegovu hobitsku rupu bez ikakve muke.

I tako, dočekaše Ivanjdan i vreme da ponovo krenu na put sa ranim suncem letnjega jutra.

Elrond je umeo da pročita sve vrste runa. Tog dana on je razgledao mačeve koje su doneli iz trolovskog iskrovišta.

Ove mačeve nisu napravili trolovi. To su stari mačevi, veoma stari mačevi drevnih vilenjaka sa zapada, mojih srodnika.

Iskovani su u Gondolinu za ratove sa goblinima.

Mora da su nađeni u riznici nekog zmaja ili u plenu nekog goblina, jer su zmajevi i bauci razrušili taj grad pre mnogo vekova.

Ova runa, Torine, zvana Orkrist, znači cepać goblina na drevnom jeziku Gonolina; to je poznat mač.

Ovo, Gandalfe, ovo je glamdring ili mali za neprijatelja, njega je kralj Gondolina nosio nekad.

Sa čašću ću nositi ovaj mač. možda će uskoro cepati goblina ponovo!

Tvoja želja ima izgleda da se skoro ostvari u planinama! Pokažite mi sada vašu mapu!

Čuvaj ih dobro!

Šta je to?

Ovde postoje i mesečeva slova, pored običnih runa, koja kažu: "Metar i po visoka vrata, a troje staju naporedo".

Šta su to mesečeva slova?

Mesečeva slova su vrsta runa, ali se mogu videti samo kada ih mesec obasjava iz pozadine, i što je još zanimljivo, za neke posebne vrste, mesec mora biti iste veličine i starosti kao i na dan kada su napisane.

Ovo mora da je bilo napisano na Ivanjdansku noć, za mladog meseca, pre mnogo vremena.

"Štani pored sivog kamena kad drozd zakuca, a poslednji zrak zalazećeg sunca na Durinov dan osvetliće ključaonicu."

Durin! Durin! On je bio otac očeva najstarije loze patuljaka, Dugobradih, i moj najstariji predak; ja sam njegov naslednik.

Šta je onda durindan?

Durindanom nazivamo dan kada su u isto vreme na nebu poslednji mesec jeseni i sunce. Bojim se da nemamo više moći da predvidimo kada će se to desiti.

To ostaje da se vidi.

Osvanu sledeće, Ivanjdansko jutro, sveže i lepo kao u snu: plavo nebo bez oblaka, sunce se poigrava na vodi.

Odjahaše praćeni pesmom za srećan put, sa srcima željnim daljih avantura, znajući kojim putem treba da idu preko Maglenih planina da bi stigli u zemlju iza njih.

Mnoge staze su vodile do Maglenih planina, a mnogi kanci su ih presecali. Najveći broj staza je bio prevara ili obmana, i vodio je samo ka lošem završetku; većina prolaza je bila naseljena zlim stvarima i smrtonosnim opasnostima.

Patuljci i hobot, potpomognuti mudrim Elrondovim savetima, i znanjem i sećanjem Gandalfovim, su krenuli pravim putem ka pravom prelazu.

Danima su se peli i sve više udaljavali od doline i poslednje domaćinske kuće. Ostavljajući sve to kilometrima iza sebe, peli su se sve više i više i više.

Čini mi se da ti je duh klonuo, Bilbo.

Daleko, daleko tamo na zapadu, Bilbo je znao da leži njegova zemlja sigurnih i udobnih stvari, i njegova mala hobitska rupa. A ovde, na visini je postajalo prilično hladno, dok je vetar počinjao da zavija između stenja.

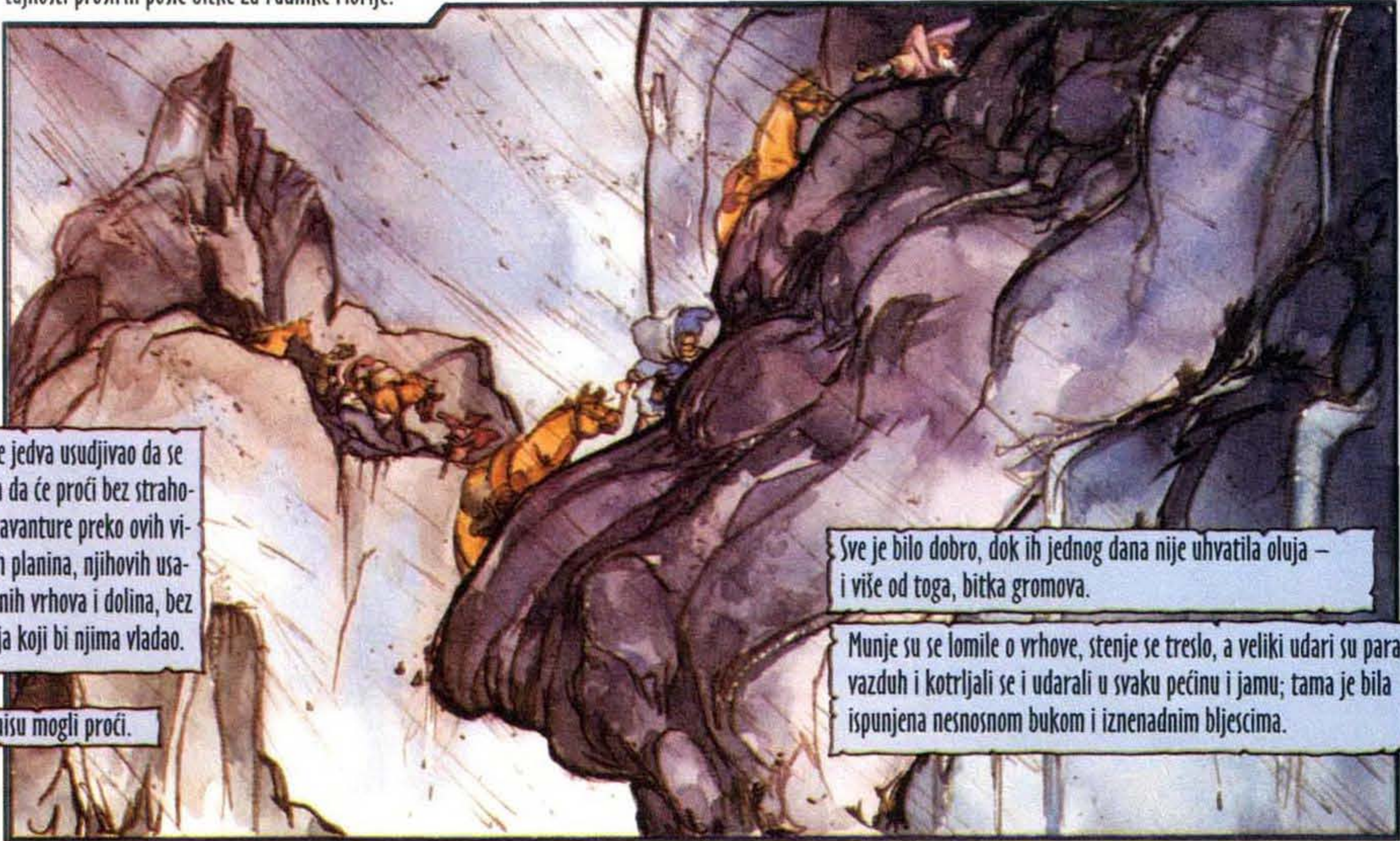

Leto još uvek traje u dolini, kosidbe se prave i izleti.

Počeće i žetva, i branje kupina, pre nego što mi započnemo spuštanje niz drugu stranu, ovim tempom.

Gandalf je samo pognuo glavu, ništa ne govoreći. On je znao koliko su se zlo i opasnost raširili u Divljini, od kad su zmajevi proterali ljude iz zemalja, a goblini se u tajnosti proširili posle bitke za rudnike Morije.

On se jedva usudjivao da se nada da će proći bez strahovite avanture preko ovih visokih planina, njihovih usamljenih vrhova i dolina, bez kralja koji bi njima vladao.

I nisu mogli proći.

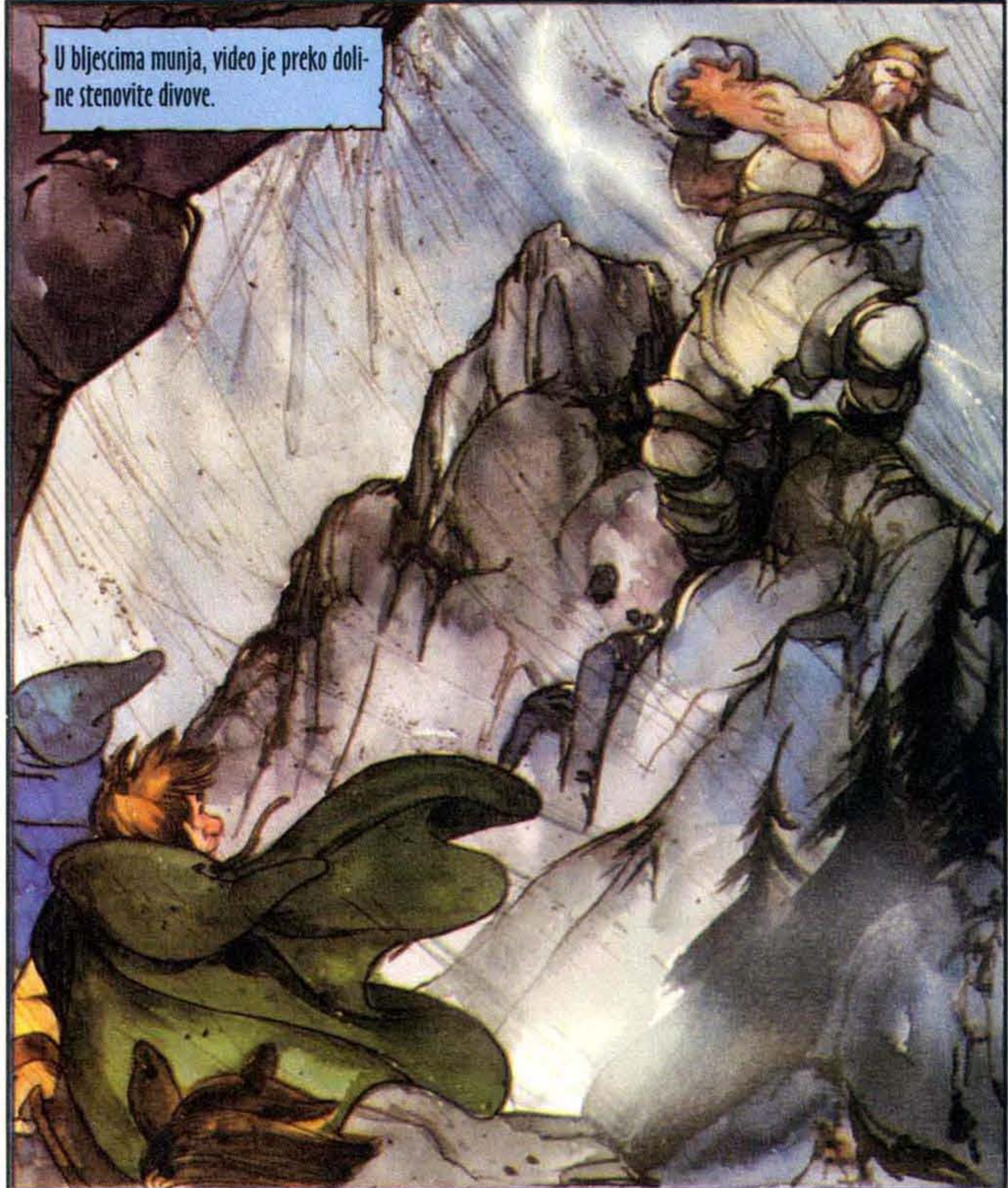
Sve je bilo dobro, dok ih jednog dana nije uhvatila oluja – i više od toga, bitka gromova.

Munje su se lomile o vrhove, stenje se treslo, a veliki udari su parali vazduh i kotrljali se i udarali u svaku pećinu i jamu; tama je bila ispunjena nerasnom bukom i iznenadnim bljescima.

Bilbo nikada nije video niti zamislio nešto takvo slično.

O bože!

U bljescima munja, video je preko doline stenovite divove.

Bacali su stenje jedan na drugog iz čiste zabave, hvatali ga i survavali dole u tamu gde se ono razbijalo među drvećem, ili rasprskavalo u sitne komade uz prasak.

Onda je počeo vetar da duva i kiša da pada, pri čemu je vetar nosio kišu u svim pravcima. Uskoro su bili mokri do gole kože, a njihovi konjići su njištali od straha.

Brundanje i vika divova se čula svuda naokolo.

Ovako više neće moći!

Ako nas ne oduva, ili se ne podavimo, ili nas ne udari grom, pokupiće nas neki div i šibnuti pod oblake igrajući fudbal.

Torine!
Našli smo suvu pećinu nedaleko oдавде
iza zavoja; i konjići i sve bi
moglo da stane.

Da li ste je
dobro pretražili?

Da, da!
Nije tako velika, i
nije mnogo
daleko.

Dobro.
Hajde da pogledamo
tu pećinu.

Tlo je
suvo i zaklonjeno
od kiše.

Može da posluži,
ali bez vatre! Moraćemo da se
presvućemo u suvu odeću.

Tako su raširili mokra odela na pod i umotali se u ćebad.

Dugo su pričali, zaboravili na oluju,
zamišljali šta bi svako uradio sa
svojim delom blaga (kada ga
se dokopaju, što u tom
trenutku nije izgledalo
nemoguće).

I tako su jedan
po jedan, pali
u san.

I to je bio poslednji put da su koristili konjiće,
prtljag, alat i pribor koji su sa sobom poneli.

Te noći je dobro ispalo što su malog Bilba ipak
poveli sa sobom. Nekako, on dugo nije mogao
da zaspi; a kad je zaspao, imao je grozne snove.

NEEEEE
KLIK

Sanjao je da pukotina u zadnjem zidu pećine postaje sve veća i veća, i da se otvara sve više i više, i on se veoma uplašio, ali nije mogao da zove ili da uradi bilo šta drugo, sem da leži i gleda.

Onda je sanjao da se tlo pećine izmiče a da on klizi — počinje da pada, pada, bog zna u šta.

TOK CLOP!

Šta...?!

Ovo nije san — to je stvarnost!

Konjići!

Krađa!
Lopovi!

Uh?

Oooh?

Har, har!

Goblini!

Ho, ho
ortaci!

Goblini?

Da, goblini! Bilo ih je šestorica na svakog patuljka, najmanje, a čak dva za Bilba; oni zgrabiše i iznesoše patuljke kroz pukotinu, dok si lupio dlanom o dlan.

Ali ne i Gandalfa.

Bilbov vrisak je i nešto dobro doneo.

Pukotina se zatvorila uz tresak, a Bilbo i patuljci su bili sa njene pogrešne strane!

Goblini su surova, pokvarena stvorenja lošeg srca. Nikada ne čine lepe stvari, ali čine pametne.

Čekiće, sekire, mačeve, noževe, pijuke, klješta i sprave za mučenje, veoma vešto prave.

Sasvim je moguće da su oni izmislili neke naprave koje su kasnije mučile svet, naročito genijalne uređaje za ubijanje više ljudi odjednom.

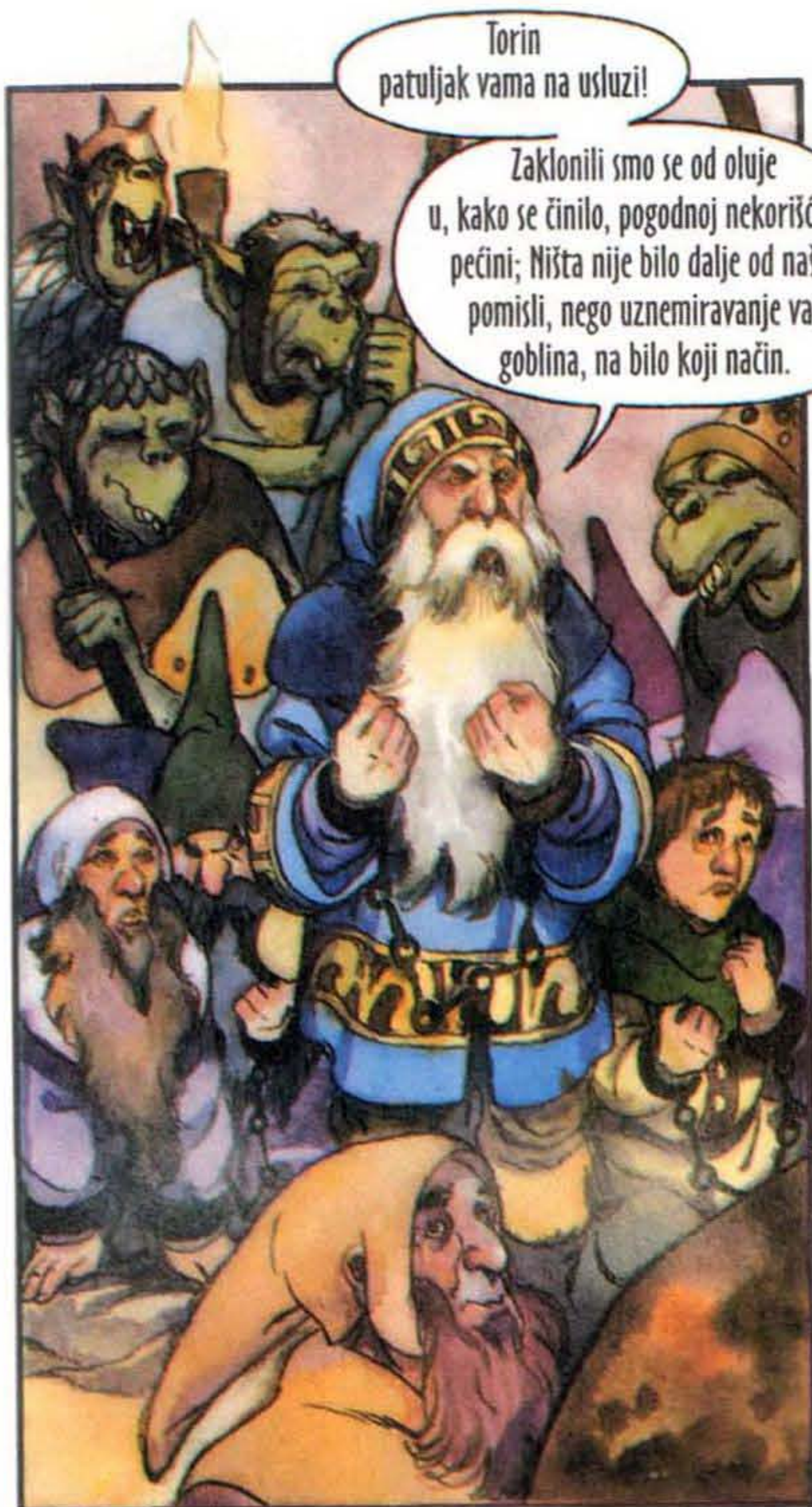
Ko
su ovi
jadnici?

Patuljci i ovo!
Našli smo
ih na prednjem
ulazu!

Garantujem,
ne dobrim poslom!
Špijunirate moje
podanike, rekao
bih!
Lopovi,
ne bi me čudilo!

Ubice i
prijatelji vilenjaka
bez sumnje!

Dodjite!
Šta imate da
izjavite?

Torin
patuljak vama na usluzi!

Zaklonili smo se od oluje
u, kako se činilo, pogodnoj nekorišćenoj
pećini; Ništa nije bilo dalje od naših
pomisli, nego uznemiravanje vas
goblina, na bilo koji način.

Hm!
Tako
kažeš! Mogu li
da znam šta vi uopšte
tražite u planinama, odakle
dolazite, i kuda ste
namerili?

U stvari, hoću
da znam sve o tebi
Torine Hrastoštite!

Već dosta
znam o tvom narodu;
ali istinu govori ili ću za
tebe pripremiti nešto
specijalno.

Na putu
smo da posetimo naše rođake
koji žive na istočnoj strani
ovih stvarno gostoljubivih
planina.

On je lažov,
značajno pravi
lažov!

Nekoliko naših
članova je bilo zadržano
grmljavinom u pećini, kad smo
pozvali ova stvorenja da pođu
dole; i eno leže mrtvi
kao kamen.

Ni ovo
nije objasnio!

Orkrist! Cepač
goblina! Grizač!

Triput proklet mač
vilenjaka gondolina!

Ubice i
prijatelji vilenjaka!

SMRSKAJ IH!

TUCI IH!

GRIZI IH!

ZGNJEČI IH!

Vodite ih daleko,
daleko u mračne rupe pune
zmija, i ne dozvolite im da
ikada više vide svetlo!

FOOSH

PFFF

PFFF

PFFF

PFFF

Šta je ovo?

KROOOSH

KROOOSH

Aaaa!

Beži!

Jaaa!

Aaah!

O, bože.

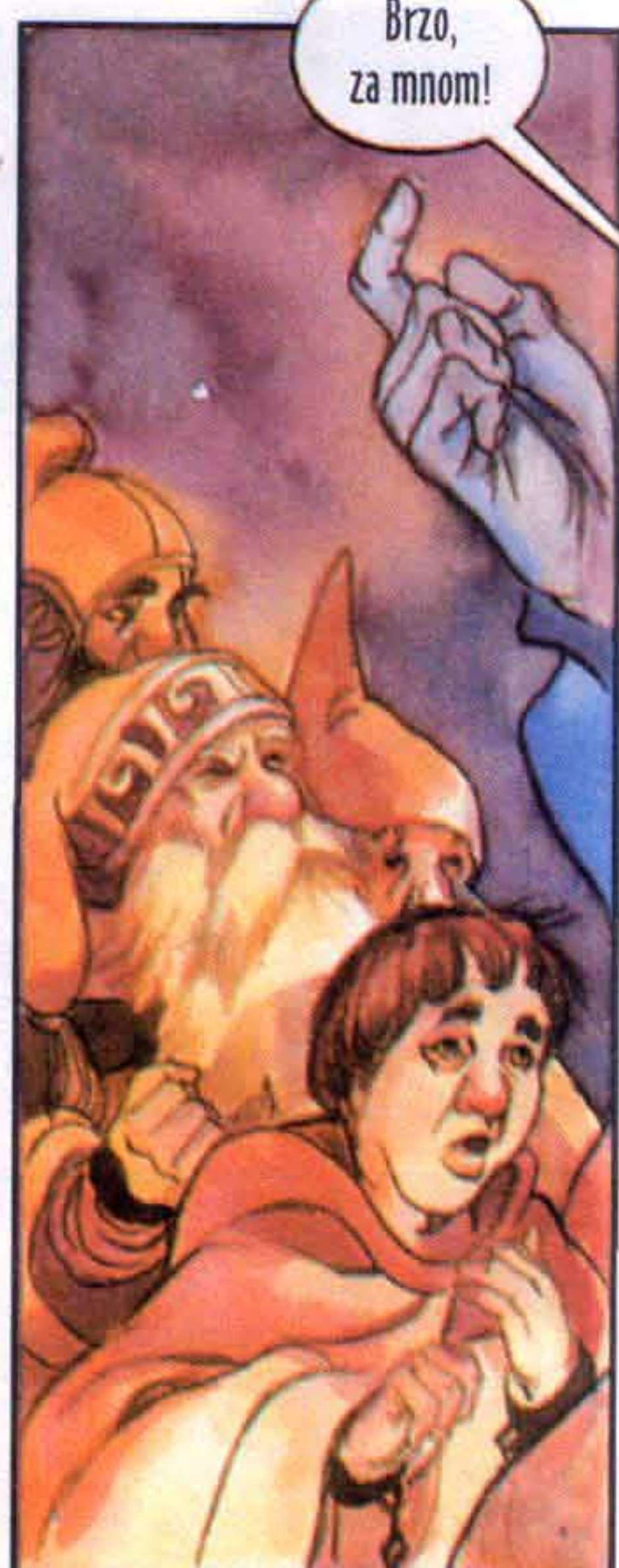

Glamdring!

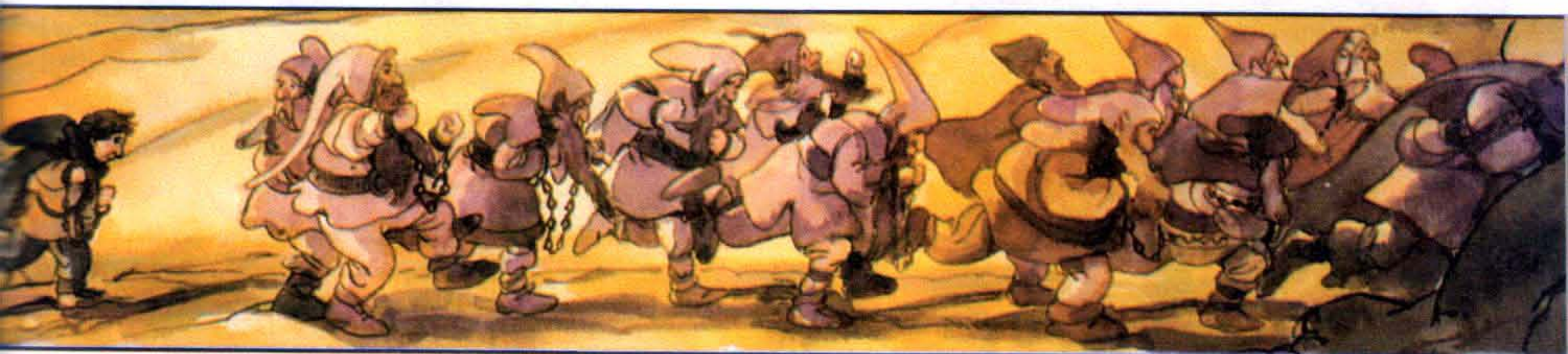
Izgubljeni smo!

Mi smo prokleti!

Malj! Grizač!

Brzo, za mnom!

Brže! brže! Baklje će se brzo ponovo upaliti.

Pola minuta

Gospodine Bagins, izgleda da zaostaješ.

Moj korak nije tako veliki kao tvoj i ostalih..

Požuri i popni se.

Ne možemo ostaviti našeg provalnika u sred igre.

Dodi Dori.
Daj da ti skinem
lance.

Tako.
Jesmo li svi
tu?

Dva, tri, četiri,
pet, šest, sedam, osam, devet, deset,
jedanaest –

Da vidim:
jedan – to je
Torin.

Hvala.

Gde su Fili i Kili?

Evo
ih, dvanaest,
trinaest...

I evo ga
i gospodin Bagins:
četрнаest!

E pa, moglo
je biti i gore, a opet
moglo je biti i mnogo
bolje. Nema konjića, nema
hrane, ne znamo
tačno gde smo, a horde
besnih goblina su nam za
petama!

Pokret!

Gandalf je bio sasvim u pravu: do njih poče da dopire buka i užasni krici daleko u hodnicima kroz koje su prošli. To ih je poteralo brže nego ikad.

Kako siroti Bilbo nije mogao ni upola tako brzo da ide kao patuljci, naizmenično su ga nosili na leđjima.

Zašto sam,
o zašto ikada napustio svoju
hobitsku rupu!

Zašto sam,
o zašto ikada poveo hobita u lov
na blago!

Goblini se ipak kreću brže od patuljaka, a ovi su i bolje znali put i bili su besni. Tako su uskoro mogli da čuju tropot goblinskih nogu za koje se činilo da su iza prvog ugla.

Okreći se!
Isuci svoj mač
Torine

Urk!

Grizač!

Udarač!

Grizač
i
Udarač!

Briši!

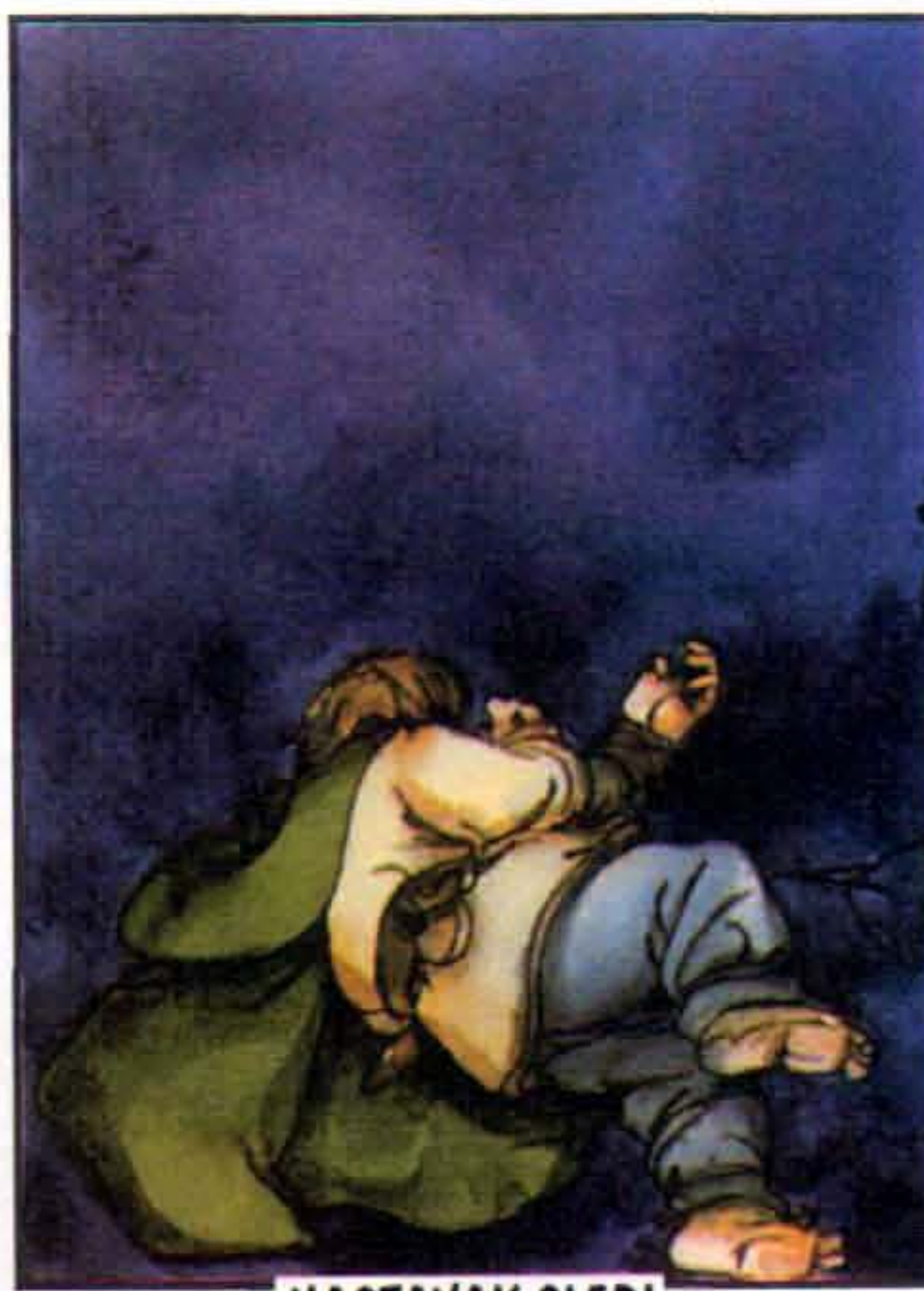
Dosta je vremena prošlo dok se iko od goblina usudio da proviri iza tog ugla. Za to vreme su patuljci odmakli ponovo, duboko, duboko u mračne tunele goblinskog poseda.

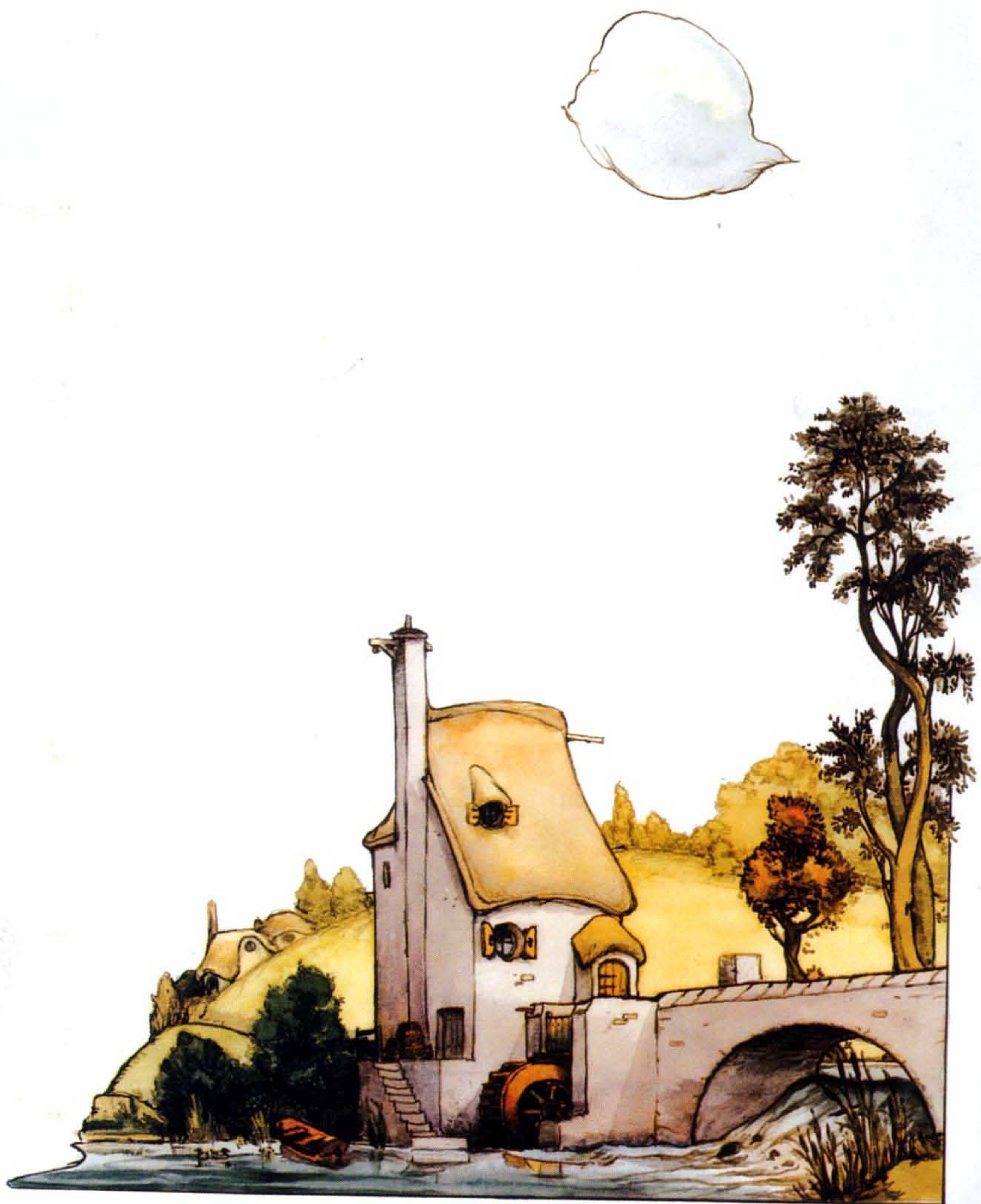
Kad su goblini to otkrili, ugasiše svoje baklje, nazuše meke cipele i odabraše najbrže trkače među sobom sa najoštrijim vidom i sluhom. Oni su brzo trčali napred, hitro kao lasice u tami, ne praveći više buke nego slepi miševi.

Zbog toga ih ni Bilbo, ni patuljci, ni Gandalf nisu čuli da dolaze.

NASTAVAK SLEDI

HOBIT
ili tamo i nazad
J.R.R. Tolkien

ilustrovao
David Vencel
obrada
Čarls Dikson
Šin Deming

izdavač
NNK Internacional, Beograd
Akademska misao, Beograd

za izdavača
Miroslav Damjanović
Marko Vujadinović

prevod sa Engleskog jezika
Nataša Veljković

grafička obrada i korice
Milan Bogdanović

skeniranje i filmovi
Fišer

štampa
DŠIP "Bakar" – Bor

tiraž
1000 primeraka

izlazi jednom mesečno
sva prava NNK Internacional

